

[Starcke.]

Derfor skal man ikke være saa forfærdelig glad, hvis man ustandselig er i Stand til at variere sit politiske Tema.

Et af de Problemer, som man nemt kommer til at staa over for i Grundskyldskommissionen, er det meget vigtige, om Grundskylden skal lægges oven paa de bestaaende Skatter, eller om den skal bruges til at skubbe andre Skatter ud, og i Kommissoriets Ordlyd ligger allerede dette, at det paahviler Kommissionen at undersøge den sidste Mulighed. Hvis Grundskyldskommissionen hurtigt bliver færdig med sit Arbejde og derved naar et virkelig positivt Resultat, som føres gennem Rigsdagen, er der andre Maal, vigtige Maal for Retsforbundet at tage fat paa Opfyldelsen af. Der er hele Frihandelen; for selv om man afskaffer de egentlige Restriktioner, bestaar stadig de gamle Toldbarrierer —, om end man ikke mærker dem saa meget nu, fordi Restriktioner er meget værre end Told. Der er hele Spørgsmaalet om den rette Afgrænsning af Statens Omraade. Der er hele det Spørgsmaal, som altid vil være aktuelt, om Rettens Haandhævelse indadtil og Frihedens Haandhævelse udadtil i Samarbejde med andre Nationer. Men hvis man har denne Kløe i Fingrene efter at ordne alting for andre Mennesker, som jeg forstaaer mange Planøkonomer har det, vil jeg gøre opmærksom paa, at fra vor Side siger vi det modsatte. Vi siger: Lad dog Barnet! Det ærede Medlem Hr. Holger Eriksen er saa forfærdelig optaget af at ville ordne alting for andre og synes, det vil være utænkeligt, at andre Folk skal kunne klare sig selv. Den Opfattelse har vi ikke. Retsforbundet vil være meget glad den Dag, det gør sig selv overflødig. At vi derved maaske ogsaa gør det ærede Medlem Hr. Holger Eriksen en Glæde, skal ikke holde os tilbage fra at gøre os selv overflødige.

Se, hele den Politik, som er forsøgt, og som vi ser Resultaterne af i Dag, kan sammenfattes i disse faa Ord, at Politikerne giver aabenlyst, men de tager det, de giver, i det skjulte, ofte gennem indirekte Skatter.

Naar det ærede Medlem Hr. Holger Eriksen var saa glad for Udviklingen af Samfærdelsmidlerne, vil jeg sige til ham, at det er en ganske utidig Glæde, for Udviklingen af Samfærdelsmidlerne er jo slet ingen Nytte til, naar man samtidig spærrer af ved Grænserne. Det ærede Medlem erklærede jo netop selv, at han gerne vilde holde Færdigvarerne ude og i det væsentlige

kun slippe Raavarer og maaske enkelte Halvfabrikata ind. Jeg synes, at det skulde man lade Folk selv bestemme. Hvis Folk er kommet hæderligt til deres Penge, hvorfor i Alverden skal de saa ikke have Lov til at bestemme, hvad de vil købe for dem? Nu er det ofte Monopolisterne, som er Arbejdsgivere. Marxisterne baadé inden for Socialdemokratiet og Kommunismen mener, at det er Staten der skal være Arbejdsgiver, og det vil igen sige Partibosserne. Vi mener fra vor Side, at det hverken er Staten eller Monopolisterne der skal være Arbejdsgivere, men Forbrugerne, fordi det er dem der efterspørger Varerne, og det er dem, der har Fingeren paa Pulsen, der kan mærke, hvad det er der efterspørges, og derved kan sætte Produktionen i Gang. Sætter man Forbrugerne ud af Spillet, faar man en kunstig Produktion og hele den skrøbelige Opbygning af Erhvervslivet, der ustandselig giver Kriser.

Vi maa være klar over, hvor Danmarks Realinteresse ligger. Danmarks Realinteresse ligger ikke i at holde Færdigvarer ude og komme af med vore gode Færdigvarer, men den ligger i Import, i at faa saa mange af de Varer, vi mangler, som overhovedet muligt, at faa saa mange Raastoffer, saa mange Metaller, saa mange Brændselstoffer, saa mange Færdigvarer, som vi kan faa. Den Maade, hvorpaa vi faar flest Realgoder til Fordeling, er ved at overlade til det private Initiativ, de enkelte Mennesker at handle og disponere, at importere og eksportere. Det er i Importen vor Realinteresse ligger, men da andre Lande ikke vil give os deres Varer gratis, er Eksport nødvendig. Import og Eksport maa veksle som det frie Aandedræt. Jeg fik den Opfattelse, da jeg hørte det ærede Medlem Hr. Holger Eriksens Tale, at han kun interesserede sig for Udaanding og ikke saa meget for Indaanding og i hvert Fald ønskede at lægge os i en Jernlunge.

Den Politik, vi fra vor Side ønsker ført, ligger, kort angivet, efter følgende Linier:

Vi vil gennem Grundskylden gøre hele det danske Folk til Ejere af Jordværdien, og det er vi efterhaanden mange der er enige om. Vi vil bruge den til at lette Skattebyrden. Derved vil man til sin Tid blive i Stand til at tage Hensyn til Gælden, saaledes at man relativt hurtigt kan opnaa, at Folk kommer til at betale een Gang i Stedet for som nu to Gange.

Vi vil endvidere en Afvikling af Restriktioner og Told. Det vil sænke Varepriserne, give billigere Indkøb og derved spare Be-